

عنوان مقاله:

دروغ و دروغگویی، عوامل و الگوها

محل انتشار:

ششمین همایش علمی پژوهشی علوم تربیتی و روانشناسی، آسیب های اجتماعی و فرهنگی ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

معصومه مهرنوش - دانشجوی کارشناسی ارشد فلسفه تعلیم و تربیت دانشگاه پیام نور خوی

خلاصه مقاله:

دروغگویی پدیده فرهنگی و منفی اجتماعی از صفات زشت و ناپسند اخلاقی است که متأسفانه امروزه در بین افراد جامعه بطور شایع مشاهده می شود. از آنجا که فطرت انسان به سمت راستی و راستگویی گرایش دارد و به دنبال حقیقت است لذا دروغ و دروغگویی را ناپسند دانسته و آن را نکوهش می کند. دروغ یکی از آفات زبان است و در فرهنگ اسلامی از گناهان کبیره شمرده شده است. دروغ گویی عوارض و پیامدهای اجتماعی نامطلوبی دارد؛ برای مثال برخی از صاحب نظران یکی از بزرگ ترین پیامدهای دروغ گویی را از بین رفتن اعتماد اجتماعی میان افراد، سازمان ها و مردم یا میان مردم و حکومت می دانند ما در این تحقیق سعی بر آن داشتیم که به شکل شناسی پدیده ی دروغ در حد بضاعت ناچیز علمی خود بپردازیم؛ ابتدا در شناخت عوامل انسانی آن به عنوان مجریان و عوامل وضعیتی آن به مثابه ی بستر رابطه های دروغین کوشیدیم و آنگاه به کمک قالب نظری معینی که در پیش رو داشتیم و با استفاده از چند مفهوم کارآ به الگوسازی این وضعیت ها نشستیم و با این کار تا حدی به تعیین جایگاه دروغ در فرهنگ خودی و الگوهای رفتاری آن در روابط اجتماعی خود پرداختیم.

کلمات کلیدی:

دروغ، دروغ گویی، الگوسازی، آفات زبان، پیامد اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/759618>

